

DECYZJA NR 61/2020

Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Olsztynie

z dnia 10.09. 2020 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji nr 2/2020 Nadleśniczego Nadleśnictwa
Orneta

(Zn. spr. ZŁ.7330.1.2020)

Na podstawie § 17 Statutu Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 50 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 18 maja 1994 roku, w sprawie nadania Statutu Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasy Państwowe oraz Na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 i 4 w zw. z art. 157 § 1 i 2 oraz art. 158 § 1 w zw. z art. 17 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) oraz art. 46e ust. 1 w zw. z art. 49a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 67 z późn. zm.) i art. 34 pkt 2c ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1463 z późn. zm.), w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji nr 2/2020 Nadleśniczego Nadleśnictwa Orneta z dnia 27.05.2020 r. w sprawie ustalenia powierzchni i procentu uszkodzenia uprawy rzepaku ozimego **stwierdzam:**

nieważność w całości decyzji nr 2/2020 Nadleśniczego Nadleśnictwa Orneta z dnia 27.05.2020 r. w sprawie ustalenia powierzchni i procentu uszkodzenia uprawy rzepaku ozimego

Uzasadnienie

W dniu 27 maja 2020 r. Nadleśniczy Nadleśnictwa Orneta wydał decyzję nr 2/2020, w której to ustalił powierzchnię uszkodzoną i procent uszkodzenia uprawy rzepaku ozimego: 1) powierzchnia 44,45 ha – procent uszkodzenia 31,7% 2) powierzchnia 2,30 ha – procent uszkodzenia 50,00% 3) powierzchnia 3,25 ha – procent uszkodzenia 42,50%. Przedmiotowa decyzja wydana została na podstawie art. 46e ust. 1 ustawy Prawo Łowieckie.

Wnioskiem z dnia 24 lipca 2020 r. Koło Łowieckiego „Łoś” z siedzibą w Elblągu zwróciło się o stwierdzenie nieważności decyzji nr 2/2020 Nadleśniczego Nadleśnictwa Orneta z dnia 27.05.2020 w sprawie ustalenia powierzchni i procentu uszkodzenia uprawy rzepaku ozimego wskazując, iż decyzja ta została wydana bez podstawy prawnej. Z uwagi, iż wniosek pochodził od uprawnionego podmiotu organ w dniu 20.08.2020 wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji nr 2/2020 Nadleśniczego

Nadleśnictwa Orneta z dnia 27.05.2020 w sprawie ustalenia powierzchni i procentu uszkodzenia uprawy rzepaku ozimego. Organ wyższego stopnia w dniu 20.08.2020 zawiadomił strony o możliwości czynnego udziału w sprawie i wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Wniosek Strony zasługiwał na uwzględnienie, choć z innych przyczyn niż w nim wskazane. Zgodnie z art. 156 § 1 kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która: 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości; 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa; 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco; 4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie; 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały; 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą; 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa. Zgodnie z art. 157 § 1 kpa właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 kpa jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja wydana została przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze - ten organ. Z uwagi, iż decyzja została wydana przez Nadleśniczego to zgodnie z art. 17 pkt 3 kpa organami wyższego stopnia w rozumieniu kodeksu są w stosunku do organów administracji publicznej innych niż określone w pkt 1 i 2 - odpowiednie organy nadrzędne. Zgodnie z art. 34 pkt 2c ustawy o lasach Dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych nadzoruje działalność nadleśniczych, z tego też powodu jest organem wyższego stopnia.

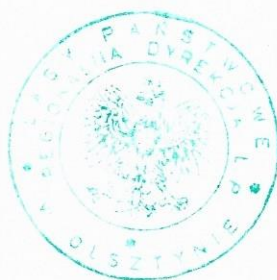
W pierwszej kolejności organ wskazuje, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nie jest on związany żądaniem strony i podaną podstawą stwierdzenia nieważności decyzji (wyr. NSA z 11.4.2001 r. IV SA 645/99, Legalis). W ocenie organu decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa, jak również została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie.

W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, iż rażące naruszenie prawa zachodzi w przypadku naruszenia przepisu niepozostawiającego wątpliwości co do jego bezpośredniego rozumienia. Rażące naruszenie prawa jest więc oczywiste, wyraźne, bezsporne (zob. J. Jendrośka, B. Adamiak, Zagadnienie rażącego naruszenia prawa, s. 69 i n.). Można zatem mówić o nim tylko wówczas, gdy proste zestawienie treści rozstrzygnięcia z treścią zastosowanego przepisu prawa wskazuje na ich oczywistą niezgodność (wyr. NSA z 17.4.1996 r., III SA 565/95, BS 1997, Nr 2, s. 26). Przepis art. 46e ust. 1 ustawy Prawo Łowieckie, który był materialnoprawną podstawą do wydania decyzji nr 2/2020 przez Nadleśniczego, stanowi, iż Nadleśniczy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe właściwy ze względu na miejsce wystąpienia szkód ustala wysokość odszkodowania, w drodze decyzji, biorąc w szczególności pod uwagę ustalenia zawarte w protokołach, o których mowa w art. 46a ust. 4, art. 46c ust. 5 i art. 46d ust. 8. Przepis ten stanowi więc podstawę do wydania przez Nadleśniczego decyzji ustalającej wysokość odszkodowania, co *expressis verbis* wynika z ww. przepisu. Przepis ten w żadnym zakresie nie pozwala Nadleśniczemu dokonać w drodze decyzji ustalenia powierzchni uszkodzonej i procentu uszkodzenia uprawy. W tym zakresie przepis ten nie wymagał przeprowadzania wykładni prawa i w sposób jednoznaczny upoważniał Nadleśniczego do wydania decyzji o określonej treści, czego zaś Nadleśniczy nie uczynił.

Dalej wskazać należy, iż w ocenie organu wyższego stopnia przedmiotowa decyzja została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie. Nie budzi w sprawie żadnych wątpliwości, iż postępowanie zostało zainicjowane przez AWE sp. z o. o. – jako osobę

prawną, zgłoszeniem szkody z dnia 12 lutego 2020 r. W imieniu tej spółki występował Pan Adrian Komasa jako Prezes Zarządu. Spółka ta wniosła również odwołanie z dnia 13 maja 2020 r. do Nadleśniczego Nadleśnictwa Orneta. Odwołanie również zostało podpisane przez działającego w imieniu Spółki Prezesa Zarządu. Niemniej jednak decyzja nr 2/2020 z dnia 27 maja 2020 r. w części nagłówek skierowana została do Adriana Komasa Prezesa Zarządu AWE sp. z o. o. Dalej organ wskazuje, iż przedmiotową decyzję wydaje po rozpatrzeniu „odwołania Pana Adriana Komasy Prezesa Zarządu AWE sp. z o. o.”. W uzasadnieniu organ wskazuje, iż „Pan Adrian Komasa Prezes Zarządu AWE sp. z o. o. złożył do KŁ Łoś w Elblągu w dniu 12.02.2020 r. wniosek o szacownie szkody”. Również rozdziałnik decyzji wskazuje, iż decyzję miał otrzymać Pan Adrian Komasa jako Prezes Zarządu. Powyższe oznacza, iż organ skierował decyzję do organu osoby prawnej, nie zaś spółki AWE sp. z o. o., która powinna być stroną w sprawie. Jak się wskazuje w orzecznictwie przesłanką nieważności jest skierowanie decyzji do organu osoby prawnej: "skierowanie decyzji do organu osoby prawnej i oznaczenie tego organu jako strony postępowania (zamiast osoby prawnej) oraz nałożenie określonych nakazów i zakazów na ten organ jest równoznaczne ze skierowaniem decyzji do osoby niebędącej stroną. Nałożenie określonych obowiązków na organy osoby prawnej byłoby dopuszczalne jedynie w razie wyraźnego upoważnienia ustawowego" (wyr. NSA z 6.4.1999 r., IV SA 538/97, niepubl.; podobnie wyr. WSA w Warszawie z 6.5.2008 r., IV SA/Wa 364/08, Legalis), jak również choćby analogicznie w stosunku do spółdzielni skierowanie decyzji do prezesa spółdzielni: "wskazanie jako adresata decyzji prezesa spółdzielni imiennie jest równoznaczne ze skierowaniem decyzji do osoby niebędącej stroną w sprawie" (wyr. NSA z 30.9.1999 r., IV SA 1357/97, niepubl.)”.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji.

DYREKTOR
DYREKTOR
Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych
w Olsztynie
mgr inż. Adam Rocznik

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie (ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn), za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę wprost do sądu administracyjnego. Skarga podlega wpisowi stałemu w wysokości 200 złotych, który należy uiścić na rachunek bankowy Sądu.

Otrzymują:

1. Koło Łowieckie Łoś z siedzibą w Elblągu, ul. W. Floriana 11, 82-300 Elbląg
2. AWE sp. z o. o., ul. Gorzowska 18B, 66-440 Skwierzyna
3. Nadleśnictwo Orneta, ul.1 Maja 26, 11-130 Orneta